

[Hendriksen.]
ningen at bruge Forslaget, naar det en Gang bliver Lov, som et Vaaben i Klassekampen, vilde jeg ikke stemme for det og ikke fra denne Talerstol anbefale det. Den ærede Ordfører er jo som Fortolker af vore Klassikere uovertræffelig, men jeg skal nu ikke paa dette sene Tidspunkt polemisere imod ham; jeg tror ogsaa, det høje Tings Medlemmer vil være enige med mig i og forstaa og billige, at jeg nu for mit Vedkommende slutter Debatten.

P. Munch: Overfor det Ændringsforslag, der er fremsat fra vor Side, har der været gjort den Indvending, at Udvalget var sammensat paa en saadan Maade, at der ikke i tilstrækkelig Grad var taget Hensyn til det juridiske Element. Vort Forbillede har været den Sammensætning, man i sin Tid gav det Udvalg, der forberedte Forligsmandslovgivningen, hvor en højt anset Jurist som eneste juridiske Medlem var Mægler mellem de forskellige Retninger. Men jeg kan dertil føje, at vi for vort Vedkommende ikke paa noget Tidspunkt har lagt Vægt paa, at Udvalget netop fik denne Sammensætning, og hvis denne Sag overhovedet kom til videre Behandling her i Tinget nu, og der kunde opnaas Forstaaelse med dem, der har fremsat denne Indvending, vilde vi for vort Vedkommende selvfølgelig ikke have det mindste imod at udvide det juridiske Elements Repræsentation indenfor det foreslaaede Udvalg. Og hvis Sagen kommer til Behandling igen i den kommende Rigsdag, og vi da atter staa overfor et lige saa daarligt forberedt Lovforslag fra Flerpartierne som det nu foreliggende, nærer jeg ingen Tvivl om, at man vilde kunne tilvejebringe Forslag om et Udvalg af en saadan Beskaffenhed, at den Indvending, der har været fremført, dels af det ærede Medlem Hr. Holstein og dels af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, med Lethed kunde fjernes.

Fraenkel: Det er vist det ærede Medlem Hr. Pinstrups Slutningsbemærkning, der trækker Diskussionen ud nu, for den rejser hos dem, der indtager en Særstilling overfor Forslaget, Følelsen af en vis Nødvendighed af at komme og melde sig, for at

det ærede Medlem kan notere, hvor man staa, og altsaa være sikker paa, at den Liste, han vil ride ud i Landet med, er helt fuldtallig. Hvad mig angaar, kan jeg ikke stemme for Ændringsforslag Nr. 2; jeg vil afholde mig fra at stemme, for jeg tror ikke, at dette Forslag bærer længere, end den gældende Praksis gør, og saa synes jeg, det er overflødigt. Naturligvis kan man lovfæste en gældende Praksis, det er klart, det gør man saa ofte, men det er det enkelte Tilfælde, de enkelte særlige Forhold, der maa afgøre, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at gøre det, og jeg synes nu, at det i nærværende Tilfælde ikke er hensigtsmæssigt. Vil man ramme det stærke Misbrug af Fagforeningerne, som paa sine Kanter og til sine Tider jo finder Sted, maa man efter min Mening gaa andre Veje. Naar man hører det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtale sig, skulde man jo tro, at Fagforeningsmedlemmer var saadan nogle smaa Hobe af Vorherres Engle, der ved et lille Fejltrin var drattet ned paa Jorden og havde organiseret sig dér. Men helt saadant er det jo heller ikke; vi kender ogsaa godt enkelte Tilfælde, i hvilke man har tyranniseret, og i hvilke man har misbrugt Organisationen langt ud over, hvad der er Rimelighed i. Men vil man komme den Slags Tilfælde til Livs gennem Lovgivningen, vil man beskytte Ofrene for sligt, tror jeg, man maa gaa en anden Vej, saa maa man begynde med en Fremdragen af det enkelte Misbrug, saadan som det har fundet Sted, man maa vise, hvorledes det strider mod Lov eller Ærbarhed — tror jeg er det juridiske Udtryk for det —, og saa maa man lovfæste det og derfra videre. Det er jo en Fremgangsmaade, der bruges meget i den engelske Lovgivning, og som den ofte roses for, og i saa Fald staa man Ændringsforslaget Nr. 1 nærmere, end man staa Nr. 2.

Imidlertid, jeg vil afholde mig fra at stemme. Og naar jeg proklamerer det heroppefra, er det paa Grund af den Trusel, som tydeligt og klart blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, da han forlod Talerstolen. Det var højest mærkværdigt at høre denne Mand, der heroppe, og med Rette, talte mod Tyranni, mod at intimidere o. s. v., slutte sit Foredrag med en Bemærkning, der ikke er andet end